Biblioteca Centrală Regională Cluj-Napoca

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XXI, Seria II. Nr. 5009 | 4 PAGINI — 25 BANI | Joi 24 iunie 1965

Sîntem stăpîni ai tehnicii noi... (Echipa de intervenție condusă de Cornel Onică, de la Combinatul de îngrășăminte cu azot Piatra Neamț)

CUVÎNTUL DAT DEVINE FAPTĂ

PITEȘTI (de la corespondentul nostru)

Stîncile de la Cheile Argeșului par încremenite de mirare și admirație. Între ele, cu fiecare zi, cu fiecare noapte, se înalță falnic barajul Vidraru, gata să domine totul, să împrumute din măreția lui munților și văilor. Pieptul uriaș, neted decorat cu dreptunghiurile miilor de amprente ale cofrajelor glisante, capătă proporții deosebite, de o geometrizare spațială infinită. Geometrie materializată în metri cubi, în tone și în vagoane de beton, în ore, zile și luni. Pe verticală, barajul s-a ridicat pînă la 126 metri. Angajamentul reînnoit al constructorilor este ca la sfîrșitul lunii octombrie să ajungă la înălțimea finală de 166 metri, scurtînd termenul planificat cu 2 luni.

Garanția respectării cuvîntului dat este ritmul în care se desfășoară întregul complex de lucrări. De la începutul anului s-au turnat în corpul barajului peste 116 000 m.c. de beton, trecînd de jumătatea cantității de beton planificat pînă la sfîrșitul lunii octombrie. Începînd cu luna aprilie, depășirea sarcinilor de plan s-a ridicat la 1400 metri cubi, la sfîrșitul lunii aprilie, și la 2090 la sfîrșitul lunii mai, și continuă să crească pînă la sfîrșitul lunii iunie. Astfel, angajamentul de a turna peste plan pînă la Congresul partidului 3000 metri cubi beton a fost deja depășit de harnicii constructori, care au turnat peste plan 3 500 metri cubi beton. Printre fruntașii întrecerii socialiste sînt brigăzile de betoniști conduse de tinerii Dănilă Vasile și Porumb Eugen, brigada de la pregătire condusă de Ionescu Ion, și brigada de dulgheri condusă de Blîndușă Gheorghe.

BAIA MARE (de la corespondentul nostru).

Colectivul de muncă al unuia dintre importantele obiective ale planului de 6 ani — Uzina centrală de preparare a minereurilor din Baia Mare — întîmpină congresul partidului nu numai cu îndeplinirea angajamentelor luate, ci și cu alte noi și importante succese. Este semnificativ faptul că prin buna organizare a procesului de producție la liniile tehnologice de concentrare a plumbului și zincului s-a atins și depășit încă din anul trecut parametrii de extracție prevăzuți în proiecte. De la începutul anului, colectivul acestei uzine a obținut randamente de extracție mai mari cu 3,54 la sută la plumb și 14,52 la sută la zinc față de prevederi.

Îmbunătățirile aduse instalațiilor au permis ca în cele aproape 6 luni ale acestui an, economiile la consumul de curent să se cifreze la aproximativ 500 000 lei față de consumul anului 1964. Ca urmare a aplicării măsurilor tehnico-organizatorice, Uzina centrală de preparare a minereurilor a livrat peste plan importante cantități de metale și concentrate de bună calitate, iar economiile suplimentare la prețul de cost se ridică la aproape 550 000 lei.

În excursie în Munții Făgăraș
Foto: N. STELORIAN

UZINA — școală pentru toate gradele

Promovarea progresului tehnic, îmbunătățirea calității produselor — sarcini de bază ale planului economic pe anii 1966—1970 prevăzute în proiectul de Directive — polarizează eforturile tuturor colectivelor din fabrici și uzine, de pe șantiere. Se întreprind în această privință acțiuni multiple și complexe, se iau măsuri de natură tehnică și organizatorică pentru realizarea fiecărui reper, a fiecărui produs la un înalt nivel calitativ. În cadrul acestor preocupări un factor esențial căruia i se acordă o atenție deosebită este perfecționarea cunoștințelor profesionale. În cele de mai jos prezentăm cîteva din problemele care s-au ridicat cu prilejul unei anchete întreprinse de ziarul nostru privind organizarea și desfășurarea acțiunilor de creștere și îmbogățire a nivelului tehnico-profesional al muncitorilor și cadrelor tehnico-inginerești.

La uzina „Electroaparataj" din Capitală experiența cîștigată de-a lungul anilor în organizarea formelor de ridicare a nivelului profesional își spune în mod pozitiv cuvîntul. 33 de cursuri și 1 240 „elevi", tată cifre care, raportate la numărul membrilor colectivului de muncă, impun. Cursurile de ridicare a calificării și specializare, organizate pentru toate meseriile și în funcție de nivelul profesional, reprezintă la ora actuală forma cea mai răspîndită în uzină. Paralel, pentru ingineri este organizat un ciclu de conferințe pe specialități, susținute de cadre universitare precum și un curs pentru perfecționarea cunoștințelor de limbi străine.

Nu voi insista asupra eficienței acestor cursuri, conferințe etc. Mai mulți tovarăși din uzină, inginerul șef adjunct Traian Cănescu, Mihai Palincoș, șeful secției montaj-instalații, inginerul Radu Tomoioagă și alții, au subliniat faptul că ele răspund unor nevoi curente ale producției. *Și nu rareori se întîmplă ca tematica inițială să fie refăcută atunci cînd apar probleme noi.* Tovarășul Tomoioagă, arăta, de pildă, că la secția montaj automate, înainte de introducerea metodei de sudură automată prin puncte, tematica cursului de ridicare a calificării a fost refăcută și îmbunătățită cu acele probleme ridicate de introducerea noii metode.

Orientarea directă a formelor de ridicare a pregătirii profesionale către nevoile cele mai concrete ale producției ridică probleme deosebite în cazul întreprinderilor noi.

O întrebare referitoare la cunoașterea de către tineri a noilor instalații, am adresat-o unor tovarăși din conducerea unor organizații U.T.M. de la Combinatul chimic din Tîrnăveni. În unele secții am întîlnit pasivitate. Membrii comitetului U.T.M. de la secția clorosodice aduceau următorul „argument" pentru a-și susține lipsa de activitate în această privință. *„Nu considerăm că e cazul să ne mai ocupăm și noi de această problemă. S-au ținut cursuri de ridicare a calificării și după terminarea acestora nu mai sînt probleme".* Oare așa stau lucrurile în realitate? Iată părerea unui tovarăș din conducerea secției.

— *Cursurile de ridicare a calificării* — ne spunea tovarășul Vasile Crișan, tehnolog — *au cuprins într-adevăr, lecții cu privire la funcționarea și întreținerea utilajelor. După terminarea lor ne-am dat însă seama că unii tineri și-au însușit mai bine noțiunile predate, alții mai puțin, că mai există deficiențe în producție. Organizația U.T.M. ne-ar putea veni în ajutor printr-o serie de acțiuni.*

Tovarășul inginer Crișan, a explicat și cîteva dintre punctele „nevralgice". De pildă, la instalațiile unde utilajele sînt noi, se produc deranjamente în funcționarea lor, deoarece nu toți tinerii știu cum trebuie exploatate și întreținute filtrele, pompele de vacuum, agitatoarele etc. *„Asemenea neajunsuri* — spunea tovarășul Crișan — *ne aduc daune serioase, de multe ori fiind puși în situația de a opri temporar producția".*

Ce ar putea să facă organizația U.T.M.? Tovarășii de la clorosodice ar trebui doar să meargă alături, la carbid. Aici am întîlnit o activitate bună pe care o desfășoară organizația U.T.M., pentru ca tinerii să cunoască cît mai bine utilajele pe care le mînuiesc. Iată ce ne-a spus inginerul Victor Verzea:

— *Noi, am considerat că în afara lecțiilor ce se predau la cursuri, perioada reparațiilor capitale este un bun prilej pentru ca tinerii să cunoască mai bine utilajele cu care sîntem dotați, să-și ridice nivelul cunoștințelor profesionale. Astfel, în preajma acestor reparații, organizația U.T.M. a luat legătura cu conducerea secției, cu maistrul mecanic solicitînd să ni se spună ce putem face în această acțiune. Am aflat, de pildă, că se vor aduce cu prilejul reparațiilor, unele îmbunătățiri și modificări la utilaje. Am socotit că acestea trebuie neapărat cunoscute de tineri. La adunarea generală a organizației U.T.M., care a avut loc după aceea, am prezentat un referat în care s-a vorbit despre modificările preconizate, s-a arătat scopul acestora și îmbunătățirile aduse în funcționarea instalațiilor. După aceea tinerii au luat parte direct, alături de mecanici, la reparații, au învățat „pe viu".*

Socotim că un comentariu care să se adreseze direct comitetului U.T.M. din combinat, nu mai este necesar.

Despre necesitatea organizării unor forme de ridicare a nivelului profesional ne-a vorbit și tovarășul inginer Gh. Necula, directorul Combinatului de celuloză și hîrtie — Brăila.

I. BODEA
V. CONSTANTINESCU
C. NANCU

(Continuare în pag. a II-a)

IN LOC DE CONCLUZII LA RUBRICA NOASTRA:

ANII DE UCENICIE

Au trecut cîteva luni de cînd, la dorința tinerilor din școli și facultăți, ziarul a inaugurat rubrica „Anii de ucenicie", continuare firească a rubricii „A fi elev" apărută în coloanele ziarului pe întinderea unui an școlar. Rubrica a stabilit un contact viu și creator cu zeci de mii de cititori. Nume prestigioase din viața noastră cultural-științifică, academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., profesori și oameni de știință emeriți au onorat rubrica „Anii de ucenicie" a ziarului nostru. Răspunzînd invitației, ei s-au adresat elevilor prin intermediul ziarului împărtășindu-le din vasta și rodnica lor experiență, ajutîndu-i să înțeleagă mai limpede și mai profund semnificația anilor de o frumusețe unică pe care tineretul nostru îi trăiește azi.

Tinerii care își trăiesc azi „anii uceniciei" fac parte din detașamentul celor 550 000 de cadre pe care învățămîntul îi va da economiei naționale în viitorul plan cincinal; sînt cei 310 000 de muncitori, 130 000 cadre medii și 110 000 specialiști cu pregătire superioară care își vor începe munca în anii în care poporul va înfăptui cu avînt mărețul program de dezvoltare a economiei și culturii patriei stabilit în proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea al Partidului Muncitoresc Român.

Fiecare mărturie adresată elevilor și studenților de oamenii de știință și artă care au colaborat la rubrica noastră comunică direct și sincer, cu o dragoste plină de căldură, adevăruri de o mare importanță pentru cei care se află azi la vîrsta împlinirilor.

Publicăm azi, la încheierea rubricii noastre, două contribuții cu valori de sinteză.

CITIȚI pagina a III-a CONSTRUCTORII DE LUMINĂ

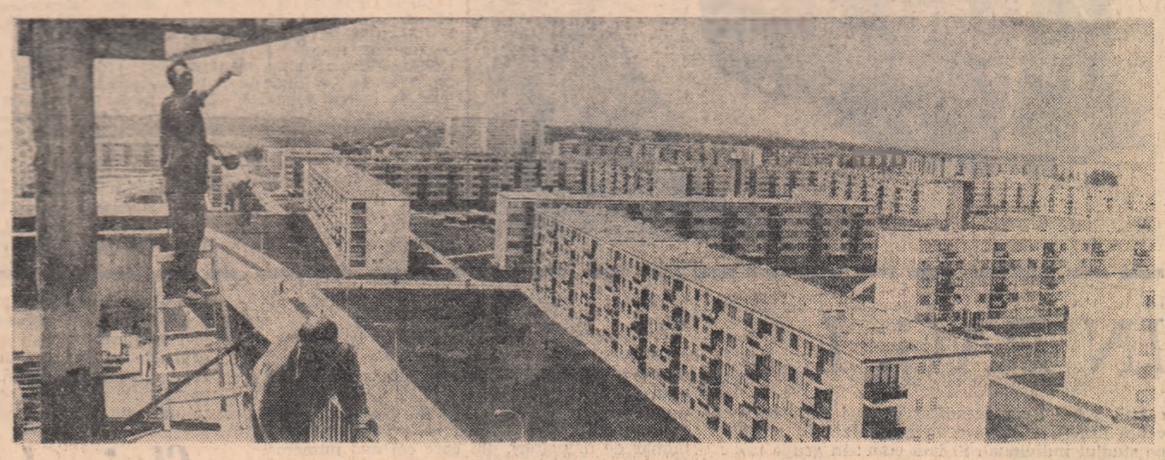

Perspective gălățene — Țiglina 1965 *Foto: AGERPRES*

CULMILE VĂ AȘTEAPTĂ!

Acad. prof. Ștefan Nicolau

Etapele din anii de ucenicie sînt foarte importante. Cel care le-a trăit are certitudinea că dacă una din ele ar fi lipsit, n-ar fi izbutit nimic în viață. Așa cred și eu.

Nu văd cum aș fi putut ajunge la ceea ce am devenit astăzi pe tărîmul muncii științifice, fără întîlnirea cu acei profesori minunați ai bătrînului liceu „Matei Basarab", unde am învățat ca școlar, fără acel început de ucenicie care-l reprezintă școala. Lecțiile excepționale de matematică ale profesorului Simion Sanielevici m-au făcut să-mi hotărăsc viitorul legîndu-l de inginerie. Și, în 1913, cînd terminam liceul, fiind în același timp telefonist de noapte la Poșta Centrală, eram sigur că voi urma școala de drumuri și poduri. Să neg că școala a jucat în viața mea un rol hotărîtor, pentru că astăzi nu sînt inginer, ci medic? Ar fi o impietate. Școala, prin acel număr de profesori care se devotau muncii didactice, mi-a dat tot ce se putea mai bun atunci, iar eu am luat de la ea tot ce se putea lua.

De ce am devenit medic, cînd terminasem școala cu convingerea ca să devin inginer? Întîmplarea, care de fapt nu este deloc întîmplare, a hotărît aceasta. Alegerea carierei nu era determinată pe atunci numai de „vocația" pe care o aveai, ci depindea de mulți alți factori.

Războiul, care, m-a transformat în telegrafist la Vara-Omer (azi Negru Vodă) și boala gravă contractată, au făcut să ajung la București după examenul de intrare la școala de drumuri și poduri și, desigur, să renunț la gîndul ingineriei. Eram descumpănit. Nu știam ce să fac. Tatăl unui coleg, prof. dr. Al. Slătineanu, m-a îndemnat spre medicină. M-a ispitit ideea, deși nu-mi trecuse niciodată prin cap. Și m-am apucat serios de muncă.

Nu sînt un superstițios, dar poate am avut și ceva noroc în viață. De la începutul facultății m-a pasionat studiul microbilor, bacteriilor, al acestor germeni, care sînt originea a numeroase boli. Norocul mi-a surîs: mi-am început ucenicia... ca benevol pe lîngă prof. Ion Cantacuzino, figură luminoasă și umanistă a culturii românești.

Întîlnirea cu prof. C. Levaditi, român din Galați, cercetător strălucit la Institutul Pasteur din Paris, venit în Cluj să țină obișnuitele cursuri anuale, mi-a pecetluit drumul ulterior în profesie, direcția studiilor și cercetărilor. Norocul mi-a surîs din nou: avînd nevoie de un asistent, m-a ales pe mine. Și un an mai tîrziu am pășit în acel templu al microbiologiei de pe atunci, care era Institutul Pasteur.

Dar cea mai importantă întîlnire a vieții mele, cea mare, care mi-a dat orientarea necesară omului de știință, chemat să-și slujească poporul, a avut loc în 1944. În acest an m-am întîlnit cu partidul. Partidul m-a făcut să înțeleg sensul desfășurării evenimentelor istorice, să pot participa, umăr la umăr, cu toți oamenii muncii din patria noastră, la construirea și desăvîrșirea construcției socialismului.

Partidul a strîns în jurul lui, în rîndurile sale, pe toți intelectualii cinstiți ai patriei, le-a creat condițiile necesare desfășurării activității lor, iar prin mijlocirea învățăturii marxist-leniniste le-a dat o concepție filozofică care să-i ghideze în interpretarea rezultatelor lor.

(Continuare în pag. a II-a)

TELEGRAMĂ

Tovarășului
Ion Gheorghe Maurer
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române

București

În numele Vecei Executive Federale și al meu personal vă mulțumesc pentru condoleanțele exprimate cu ocazia gravei catastrofe de la mina Kakani.

PETAR STAMBOLICI
Președintele Vecei Executive Federale

Belgrad

CHEIA DE BOLTĂ — MUNCA

Acad. prof. Ștefan Milcu

Am citit cu interes, aș putea spune cu deosebită curiozitate, luările de cuvînt ale colegilor mei în cadrul rubricii atît de sugestiv intitulată „Anii de ucenicie". Și-au destăinuit experiența lor personală din anii de școală și facultate, amintirile — frumoase și mai puțin frumoase — au scris rînduri elogioase, cu adîncă recunoștință, despre personalitățile care i-au influențat mai mult în anii de formație.

Și totuși, mă întreb, la capătul lecturii acestor amintiri, în fața hîrtiei pe care eu însumi am hotărît să aștern cîte ceva pentru tinerii noștri, ce este valabil din experiența noastră pentru generațiile ce ne urmează.

Fie-mi iertat că-mi exprim de la început îndoiala că experiența unei generații trecute este în totul valabilă pentru generația tînără. Să mă explic. În fond ce reprezintă această experiență a unei generații? Este un fragment de viață personală, desfășurată în anumite condiții, într-o anumită perioadă istorică determinată de factori sociali, familiari, personali și, desigur, de alți factori nebănuiți de noi. Și atunci, poate învăța un tînăr dintr-o poveste care vine din vremuri îndepărtate de el, de vîrsta lui? M-am oprit asupra aspectului acesta pentru că, sînt sigur, tînărul care citește astăzi amintirile celui care avea vîrsta lui acum 30—40 de ani, își pune asemenea întrebări. Poate a găsit puțin anecdotic ceea ce i s-a povestit. După capacitățile lui emotive, a retrăit poate, unele din momentele evocate. Dar, firește, rubrica din ziar nu a avut scopul de a oferi pur și simplu clipe de delectare elevilor și studenților, ci, mai ales, unul educativ-instructiv. Desigur ar fi foarte trist dacă experiența generațiilor precedente ar fi fără sens pentru cei care le urmează. Și nici nu este așa. Istoria ne confirmă că generațiile preiau de la înaintași ceea ce e mai valoros, că-și găsesc modelele de viață în personalitățile trecutului sau în cele care le îndrumă pașii în anii uceniciei. Cred că experiența noastră personală este valabilă pentru tineri în măsura în care cuprinde idei, frămîntări, probleme care au un caracter general și depășesc hotarele unei generații.

Solicitat să vorbesc și eu despre anii de ucenicie, am să las la o parte aspectele lor, să le zic, anecdotice și am să mă opresc asupra unor idei care, cred că au o permanență.

N-aș dori de loc să dau un caracter de lecție și nici de îndrumare absolută acestor rînduri. Să încercăm să privim împreună unele idei și învățăminte care nouă ne sînt poate mai clare, viața și anii le-au confirmat prin propria noastră experiență.

Cheia de boltă în această perioadă — unică în existența omului — o constituie munca. Este vorba de acea muncă de formație, care solicită tînărului un efort foarte mare. Sigur, tînărul aflat în etapa uceniciei nu produce, dar el muncește, și nu rare ori mai mult de „o normă". Școala și facultatea nu dau societății bunuri, dar creează potențiale viitoare pentru munca productivă. Sîntem cu toții impresionați de atenția pe care partidul și statul nostru o acordă învățămîntului, atenție deosebit de pregnant afirmată în proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea. Aceasta se explică prin aceea că îndeplinirea mărețu-

(Continuare în pag. a II-a)

Sport

● La sediul federației române de fotbal a avut loc stabilirea orașelor care vor găzdui la 30 iunie jocurile din cadrul sferturilor de finală ale „Cupei R.P.R.". Iată programul meciurilor: *Tîrgoviște:* Dinamo Pitești — Rapid București; *Brăila:* C.S.M.S. Iași — Progresul București; *Rm. Vîlcea:* Metalul Tîrgoviște — Dinamo București; *Hunedoara:* A.S.A. Tg. Mureș — Știința Cluj.

Regulamentul competiției prevede că în caz de egalitate după cele 90 de minute de joc, meciul va fi prelungit cu cîte două reprize a cîte 15 minute. Dacă și după această prelungire scorul rămîne egal, atunci pentru semifinale se va califica formația de categorie inferioară, iar dacă echipele sînt de aceeași categorie, va juca în continuare formația cea mai tînără. Meciurile vor începe la ora 17,15. Semifinalele vor avea loc la 4 iulie.

● La Constanța s-a disputat ieri meciul retur pentru „Cupa balcanică" de fotbal, între Farul Constanța și echipa iugoslavă Vardar Skoplje. Fotbaliștii constănțeni, învingători în primul joc cu 4—0, au cîștigat de data aceasta cu 1—0 (1—0) prin golul marcat de Pleșa. În urma acestei victorii, Farul conduce cu 7 puncte din 4 partide în grupa a doua a turneului balcanic, urmată de Spartak Plovdiv cu 3 puncte (4 meciuri).

● Pe stadionul Republicii din Capitală s-a disputat aseară meciul internațional de fotbal dintre echipa Steaua și formația franceză Stade Français. Prestînd un joc bun fotbaliștii români au repurtat victoria cu scorul de 5—1 (3—1).

● În cadrul „Cupei balcanice" la fotbal (grupa I) miercuri s-au întîlnit la Varna echipele „Cerno More" și Rapid București. Victoria a revenit fotbaliștilor bulgari cu 3—1 (1—0). În primul meci Rapid București cîștigase cu 2—0.

● Concurentul englez Peter Chisman a cîștigat ieri etapa a 5-a a Turului ciclist al Franței de amatori (Tour de l'Avenir) acoperind distanța de 147,500 km dintre Jambes și Roubaix în 3h49'17". La interval de 25 de secunde au sosit Albonetti (Italia), Furian (Austria), De Locht (Belgia), Carasco (Spania), polonezii Staron și Beker. În grosul plutonului, cronometrat cu timpul de 3h52'47", se aflau și cicliștii români Ciumete și Zanoni. Ceilalți concurenți români au realizat următoarele timpuri: Ciocan — 3h53' 08", Suciu — 3h57'29". Dumitrescu — 4h11'48". Gh. Bădără și E. Rusu au abandonat astfel că echipa noastră a rămas în 5 alergători.

În clasamentul general individual continuă să conducă Peffgen (R.F.G.), urmat de belgianul De Locht la 12", C. Guyot (Franța) la 15". Zanoni, primul dintre alergătorii noștri, ocupă locul 48 la 8'22". În cursă au mai rămas 102 concurenți. Astăzi are loc etapa a 5-a. Bethune — Rouen (186 km).

★

În Turul ciclist al Franței pentru profesioniști, belgianul Rik van Looy a purtat o singură zi tricoul galben care a trecut în posesia coechipierului său Van de Kerkhove, învingător în etapa a 2-a. Liège — Roubaix (200 km) cu timpul de 5h27'45". În același timp cu Kerkhove au sosit Gimondi (Italia) și Victor van Schil (Belgia). Plutonul cu favoriții cursei a avut o întîrziere de aproape două minute.

● Comitetul executiv al federației internaționale a sportului universitar (F.I.S.U.), întrunit la Lausanne (Elveția) în prezența președintelui acestui for, Primo Nebiolo (Italia), a stabilit în linii mari agenda de lucru a viitoarei adunări generale a F.I.S.U., care va avea loc la Budapesta (20—29 august) în perioada Jocurilor Mondiale Universitare. S-a anunțat cu acest prilej că la Universiada de la Budapesta vor participa peste 2 700 de sportivi și sportive din 41 de țări. Ei vor participa la atletism, scrimă, natație, sărituri de la trambulină, polo pe apă, tenis, baschet și gimnastică.

În cadrul lucrărilor s-a aprobat ca viitoarea Universiadă de sporturi de iarnă să se desfășoare în anul 1966 la Sestriere (Italia). Pentru Universiada de vară din 1967 candidează 4 orașe: Tokio, Lyon, Barcelona și Lisabona.

● Atletismul va avea la sfîrșitul acestei săptămîni un bogat program competițional. Stadionul Republicii din Capitală găzduiește sîmbătă și duminică întîlnirea internațională dintre selecționata cluburilor bucureștene și reprezentativa Cracoviei. Întrecerile vor începe la ora 17,30.

(Agerpres)

Instantanee de la examenul de maturitate la Școala medie nr. 3 din orașul Baia Mare, regiunea Maramureș

Foto: AGERPRES

Plenara lărgită a Comitetului de conducere al Uniunii Artiștilor Plastici consacrată dezbaterii proiectelor de Directive ale Congresului al IV-lea al P. M. R.

La Uniunea Artiștilor Plastici din R. P. Română a avut loc plenara lărgită a Comitetului de conducere al Uniunii, consacrată dezbaterii proiectelor de Directive ale Congresului al IV-lea al partidului, la care au luat parte un mare număr de pictori, sculptori, graficieni, critici de artă.

Lucrările plenarei au fost conduse de pictorul Brăduț Covaliu, secretar al Uniunii Artiștilor Plastici.

În cadrul plenarei au luat cuvîntul artiștii plastici Ion Jalea, Boris Caragea, H. Catargi, Vasile Dobrian, Sanda Nițescu, Ion Vlasiu, Alexandru Ciucurencu, Florin Pîrvulescu, Mariana Petrașcu, Jules Perahim, Corneliu Baba, Ion Sălișteanu, Ion Vlad, Val Munteanu, Constantin Piliuță, Vasile Kazar, Ioana Kassargian, Virgil Preda, Cik Damadian.

În încheierea discuțiilor a luat cuvîntul tovarășa Constanța Crăciun, membru al C.C. al P.M.R., președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

Vorbitorii și-au manifestat adeziunea deplină la mărețul program de dezvoltare a țării cuprins în proiectele de Directive, au exprimat în cuvinte calde sentimentele lor de înaltă mîndrie patriotică pentru marile succese obținute de poporul român, sub conducerea partidului. Ei și-au exprimat hotărîrea de a participa activ la traducerea în viață a Directivelor, spre binele și propășirea patriei, pentru continua ei înflorire.

Permanenta grijă pe care partidul și statul o acordă dezvoltării culturii, științei și artei, au subliniat vorbitorii, întîlnirea și schimbul de păreri cu conducătorii partidului și guvernului, ideile cuprinse în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, prim-secretar al Comitetului Central al partidului, constituie pentru artiștii plastici un puternic îndemn de a ridica necontenit nivelul artistic al creației lor. Ei au subliniat răspunderea deosebită pe care o au față de sarcinile ce le revin artiștilor plastici pentru realizarea unor opere de înaltă ținută artistică, bogate în idei, reprezentative pentru epoca pe care o trăiește poporul nostru, frumoase și emoționante, în care să fie oglindit chipul omului nou, cu multiplele și majorele sale preocupări, trecutul de luptă al poporului, frumusețile patriei noastre socialiste.

Participanții au adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, în care se subliniază că politica partidului nostru, exemplu de înalt patriotism, de fidelitate față de ideile fundamentale ale marxism-leninismului, constituie un imbold în dezvoltarea spiritului creator, în făurirea celor mai îndrăznețe aspirații ale poporului. Vom sorbi din apele limpezi ale izvoarelor tradiției noastre naționale și ale realității socialiste — se spune în continuare în telegramă — puterea de a crea pe măsura aspirațiilor din totdeauna ale clasei noastre muncitoare, ale partidului nostru, ale veșnic tînărului și talentatului nostru popor. Artiștii plastici din Republica Populară Română asigură Comitetul Central al partidului că vor fi la înălțimea eforturilor întregului nostru popor în opera de desăvîrșire a construcției socialiste.

(Agerpres)

În competiție DOCUMENTARUL

Prima mare „Super producție românească în eastmancolor, cinemascop și sunet stereofonic" (formula aparține unei coperte alis a răspînditei publicații Cinématographie Française) a umplut în sensul cel mai propriu al cuvîntului, ecranul în cea de a treia zi a Festivalului. Pentru Festival, regizorul Mircea Drăgan a prezentat o versiune prescurtată a filmului, în care a rezolvat multe din lipsurile semnalate de critică la premieră. Am remarcat la oaspeții străini un viu interes pentru filmul lui Mircea Drăgan. Domnul Adalberto Conte, distribuitor de filme în Italia, a declarat ziariștilor că a cumpărat filmul încă înainte de a fost terminat, creația anterioară a lui Drăgan dîndu-i cunoscută și inspirîndu-i încredere. „La vizionarea filmului, în modernele studiouri Buftea, a spus domnia sa, am admirat această realizare a cinematografiei românești și sînt foarte mulțumit de achiziția făcută".

Pînă acum s-au perindat pe ecranul Festivalului 6 filme documentare. O scurtă oprire asupra acestora se impune. Ne amintim că anul trecut numeroși oaspeți străini, ai Festivalului, printre care reputatul critic de cinema, francezul Georges Sadoul, afirmau că au făcut cunoștință la Mamaia cu o adevărată școală a documentarului românesc. Și în acest an, producțiile Studioului Alexandru Sahia se impun atenției prin unitatea stilului lor, prin varietatea tematicii de actualitate abordate. Presa filmată românească continuă să fie în plină ascensiune. Am văzut marți seara un documentar de o mare forță: „Spre cer", regia Titus Mesaroș, imaginea Wili Goldraber, continuare a reușitului documentar „4 000 de trepte spre cer". Noul film al lui Mesaroș ne dezvăluie aspecte noi din construcția Hidrocentralei „Gheorghe Gheorghiu-Dej" de pe Argeș. Am avut în fața noastră un adevărat poem închinat muncii. Șantierul apare în dimensiuni cosmice, iar oamenii, asemeni unor prometei moderni, minuiesc complicate și uriașe mecanisme cu care modifică hărți și reliefuri. Se spune în mod figurat că într-o picătură de apă se oglindește marea. Filmul lui Mesaroș, această pictură autentică din viața României contemporane, dezvăluie sensuri și frumuseți ale muncii creatoare de pe întregul cuprins al patriei socialiste.

„Școala de la Meri", regia Jean Petrovici, imaginea Gheorghe Huzum, aduce pe ecran o așezare aparent pierdută în creierul munților, dar în care viața socialistă pulsează în ritmuri neîntrerupte. Nouă copii și o învățătoare își desfășoară viața între două trenuri care opresc în halta Meri un minut, exact timpul în care „corpul didactic" coboară sau urcă. Fără să o caute cu dinadinsul, respirația poetică a coborît dinamic în această peliculă, care emoționează și convinge. Foarte interesantă introspecția făcută de Erich Nussbaum în Universul pictorului Ciucurencu. Propunîndu-și să demonstreze că fiecare tablou nou al unui artist autentic reprezintă nu numai o noutate ci și o îngemănare și repetare a unui întreg drum de creație, filmul aduce o contribuție importantă la cunoașterea și înțelegerea actului de creație. Un documentar experimental mult controversat este „Concerto grosso" de Mirel Iliesu. Regizorul și-a propus să sugereze raporturile dintre instinct și gîndire, construindu-și filmul pe cele 4 părți ale cunoscutei partituri ale lui Haendel. Cu toate că nu este lipsit de virtuozități profesionale, filmul apare superficial, construit din idei ce frizează speculații intelectualiste. Programul festivalului mai cuprinde însă și alte documentare de la care se așteaptă mult. Viitoarele zile ale Festivalului ne va aduce, fără îndoială, noutăți importante și vom reveni asupra acestui aspect dat fiind, repetăm, valoarea certă a documentarului românesc, unanim bine reprezentat și în această ediție a Festivalului.

TOMA ATANASIE

Festivalul filmului de la Mamaia

★

Miercuri seara, în cadrul Festivalului filmului de la Mamaia a fost prezentat în premieră filmul artistic „Cartierul veseliei", realizat recent de Studioul București.

În aceeași seară au rulat și filmele de scurt metraj: „Drumul" — un reportaj filmat pe viu despre transportul unor piese gigantice la Combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" de la Galați cu incursiuni în istoria combinatului, film închinat celui de-al IV-lea Congres al partidului; reportajul cinematografic „180 de zile in Atlantic" — despre activitatea eroică a marinarilor și pescarilor români care muncesc în apele Oceanului Atlantic pe noile pescadoare „Constanța" și „Galați".

INFORMAȚII

Primire la Consiliul de Miniștri

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, Ion Gheorghe Maurer, a primit miercuri la amiază pe conducătorul delegației guvernamentale din Iran, A. Alikhani, ministrul economiei.

Au luat parte Gogu Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Mihail Petri, ministrul comerțului exterior.

Primirea la C.C. al U.T.M. a delegației Uniunii Tineretului Iugoslav

Ieri tovarășul Petre Enache, prim-secretar al C.C. al U.T.M., a primit la sediul C.C. al U.T.M. delegația Uniunii Tineretului Iugoslav condusă de Badovinac Tomislav, președintele C.C. al U.T.J., care la invitația C.C. al U.T.M. face o vizită în țara noastră.

La întrevedere au participat secretari și membri ai Biroului C.C. al U.T.M.

Discuțiile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, tovărășească.

Simpozion cu tema: „Tineretе, muncă, răspundere"

La Ateneul R. P. Române a avut loc miercuri simpozionul intitulat: „Tinerețe, muncă, răspundere". Au vorbit Petre Drăgnescu, profesor emerit, Dan Marțian, prim-secretar al Comitetului orășenesc București al U.T.M., ing. Ion Crăciun, directer la Uzinele „Steagul roșu" din Brașov, Elena Fințescu, studentă în anul IV la Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din București.

(Agerpres)

A apărut:

LUPTA DE CLASĂ

Organ teoretic și politic al C.C. al P.M.R.
Seria a V-a, XLV
6, iunie 1965

SUMAR

EDITORIAL: Un program însuflețitor pentru dezvoltarea României socialiste.

Dezbaterea proiectelor de documente ale Congresului al IV-lea al P.M.R.

MIHAI MARINESCU: Industria construcțiilor de mașini în noul cincinal.

ION STĂNESCU: Participarea cît mai largă a specialiștilor la construcția socialistă; ION MACĂU: Sarcini sporite în industria electrotehnică; GEORGE BADEA: Tot mai aproape de cerințele populației.

MAXIM BERGHIANU: Aplicarea creatoare a principiilor marxist-leniniste ale construcției de partid.

DUMITRU NECȘOIU: Înaltul titlu de membru de partid.

IOAN ȘANDRU, VASILE CUCU: Probleme ale geografiei economice.

BOGDAN STUGREN: Aspecte filozofice în biologia contemporană.

ION FLOREA: „Pluralismul" sociologic și determinismul social.

Predarea literaturii române în școală

ȘERBAN CIOCULESCU: Însemnări pe marginea unui capitol de manual.

V. ADĂSCĂLIȚEI, M. FOTEA: Folclorul în manualele școlare.

Documentar

Economia capitalistă în 1964—1965.

Cuvîntul cititorului

Scrisori de la: *Comitetul executiv al Sfatului popular regional Oltenia; colegiul de redacție al ziarului „Dobrogea nouă"; Enciu Nicanor de la Școala generală de 8 ani din comuna Băișoara, raionul Turda; Nina Stănculescu de la Cercul literar „Grivița Roșie"; un grup de membri ai Cercului literar „Mihail Sadoveanu".*

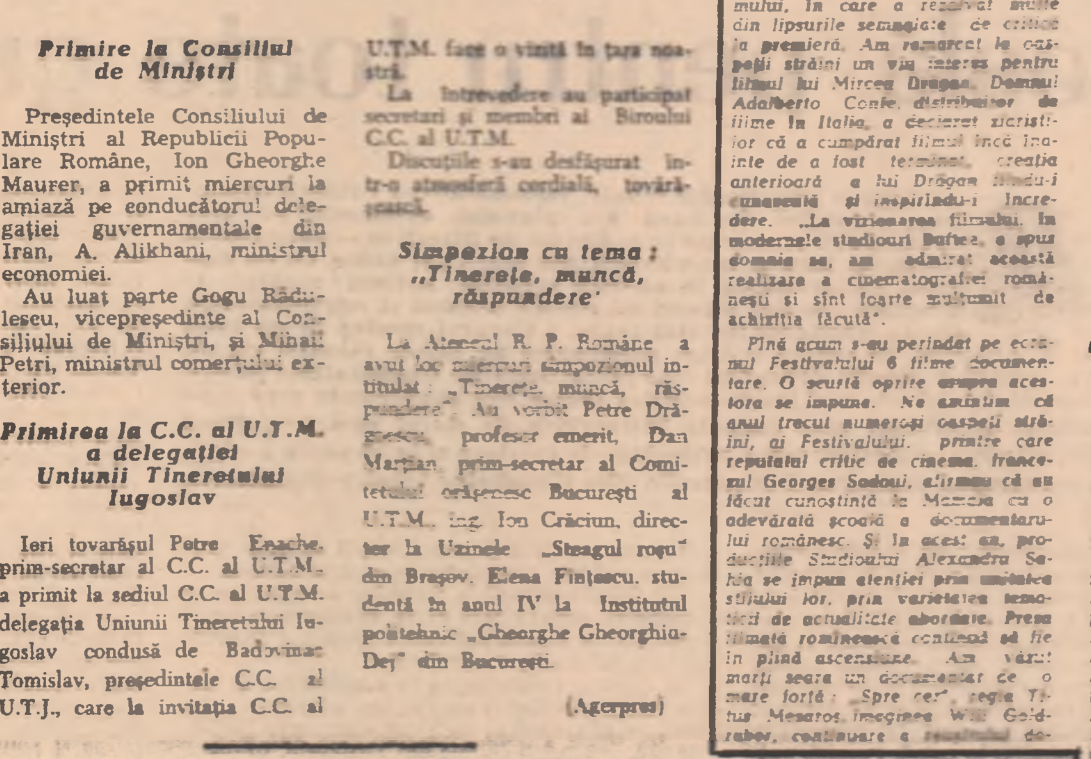

Fotoreporterul a surprins-o pe Ermilia Danieliuc, cercetător științific, în timp ce urmărea înregistrarea curenților biologici din aparatul nervos superior al unui mamifer

Semnarea Acordului comercial de durată și a Acordului de plăți între Republica Populară Română și Iran

În ziua de 23 iunie, la Ministerul Comerțului Exterior a avut loc semnarea Acordului comercial de durată și a Acordului de plăți, între Republica Populară Română și Iran.

Din partea română a semnat M. Petri, ministrul comerțului exterior, iar din partea iraniană, A. Alikhani, ministrul economiei.

Acordurile semnate prevăd livrarea din Republica Populară Română în Iran de instalații, mașini și utilaje, ciment, diverse produse chimico-farmaceutice, iar din partea iraniană în Republica Populară Română, bumbac, orez, minereuri, piei și alte mărfuri.

Cu prilejul semnării documentelor menționate, ministrul comerțului exterior a oferit o masă în cinstea delegației guvernamentale iraniene.

(Agerpres)

CINEMATOGRAFE

Lalelele negre — film pentru ecran panoramic rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30). *Fiul căpitanului Blood* — cinemascop, rulează la Republica (orele 9,45; 11,45; 14; 16,45; 19; 21,15), Festival (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Excelsior (orele 8; 10,15; 12,30; 14,45; 17; 19,15; 21,30), completare Miniaturi în tehnică. Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), completare Miniaturi în tehnică. Modern (orele 10; 12; 14; 16; 18; 20). *Femeia necunoscută,* rulează la Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). *Winnetou* — cinemascop, rulează la Giulești (orele 15; 17,30; 20, duminică ora 10), Feroviar (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Floreasca (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). Flamura (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). *De doi bani violete,* rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16; 18,45; 21), Tomis (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21), Melodia, (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21). *Joe Limonada* — cinemascop, rulează la Central, (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45). *Neamul Șoimăreștilor* — cinemascop — ambele serii rulează la Lumina (orele 10; 13; 16,30; 20), *Can-Can* — cinemascop, rulează la București (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30). Program pentru copii, rulează la Doina (ora 10). *Regina cîntecelor,* rulează la Union (orele 13,45; 16; 18,30; 21), *Parisul vesel* — călătorie imaginară — rulează la Timpuri Noi (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). *Ne asumăm răspunderea,* rulează la Cultural (orele 15,30; 18; 20,30). *Hocheiștii* — cinemascop, rulează la Victoria (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). *Cîntînd în ploaie,* rulează la Dacia (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15 18,45; 21). *Oliver Twist,* rulează la Buzești (orele 14,30; 17; 19,30), Flacăra, (orele 15,30; 18; 20,30). *Scaramouche* — cinemascop, rulează la Cringași (orele 16; 18,15; 20,30). *Bine ați venit* — Baletul negru din Senegal, rulează la Cringași de la 24 iunie (orele 16; 18,15; 20,30, duminica la 10,30), Rahova (orele 15, 17,30, 20), *Cînd Martin avea 14 ani,* rulează la Cosmos, (orele 16, 18, 20), *Nuntă cu peripeții* — Noi și soarele rulează la Bucegi (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30). *Merii sălbatici, Dincolo de cercul polar,* rulează la Unirea (orele 16; 18,15), *Veselie la Acapulco* — Artiști amatori, rulează la Vitan (orele 16; 18,15), *Fernand cow-boy* — Comori de artă românească, rulează la Miorița (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Lira (orele 15; 17,15; 19,30). *Cronica unui bufon* — Pionieria nr. 3/1965, rulează la Munca, (orele 16; 18,15; 20,30). *Casa Ricordi,* rulează la Popular (orele 10,30; 16; 18,30; 21). *Raby Matyas,* rulează la Arta (orele 16; 18,15;), Volga (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), *Gaudeamus Igitur* — Șapte secole mai tîrziu, rulează la Moșilor, (orele 15,30; 18). *Spărgătorul* — cinemascop, rulează la Viitorul (orele 16; 18,15; 20,30). *Ianoșik* — cinemascop (ambele serii), rulează la Colentina (orele 16; 19,30), Ferentari (orele 16; 19,30). *Cronica unei crime* — cinemascop. Colțul prieteniei, rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15). *Asta-i tot ce s-a întîmplat* — Zilele Sighișoarei, rulează la Drumul Sării, (orele 16; 18,15; 20,30), Pacea (orele 16; 18; 20). *Arena circului,* rulează la Doina (11,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30), Înfrățirea între popoare (orele 14; 16; 18; 20). *Animalele* — Petrică și încă cineva, rulează la Cotroceni (orele 15; 17; 19; 21). *Banditii din Orgosolo* — rulează la Carpați (orele 10; 12; 14; 16; 18; 20).

URMĂRI DIN PAG. I

Uzina — școală pentru toate gradele

— Din cîmpul nostru de activități, îndreptate spre pregătirea profesională a cadrelor, n-a lipsit, bineînțeles, personalul tehnico-ingineresc. Maiștrii tehnologi și mecanici participă, de exemplu, la două cursuri fără frecvență, iar maiștrii energeticieni la un curs seral. Cadrele cu studii superioare frecventează cursuri de perfecționare, care au drept tematică: tehnologii moderne în fabricarea celulozei și hîrtiei, epurarea apelor reziduale, protecția anticorozivă în industria chimică, automatizării etc. Prelegerile la aceste cursuri se țin de către profesori universitari din București și Iași și de către specialiști ai Institutului de proiectări pentru automatizare.

După cum se vede, de la cursurile de ridicare a calificării pînă la prelegerile ținute de profesori universitari, totul trebuie să se refere la nevoile concrete actuale și de viitor ale întreprinderii respective.

Dar să ne întoarcem acum la „Electroaparataj".

Cu toate rezultatele bune obținute, *în uzină s-a socotit, și pe bună dreptate, că formele destinate perfecționării cadrelor sînt insuficiente.* Și aceasta mai ales că...

— *...pentru unii muncitori prezenți la aceste cursuri nivelul de predare este prea ridicat. Alții, dimpotrivă, îl socotesc scăzut în raport de cunoștințele lor* — spune tovarășul inginer Traian Cănescu. *Aproape același lucru putem spune și despre ciclul de conferințe pentru ingineri — pe unii îi interesează pe alții nu.*

Să presupunem, privind doar cursurile, că neajunsul se poate rezolva prin organizarea unui număr mai mare de cursuri, pe categorii de încadrare. Mai rămîne totuși un aspect deosebit de important. La aceste cursuri nu există însă un mijloc direct de a controla cum își însușesc cursanții materia predată. De aceea, la această uzină s-au organizat cursuri fără frecvență pentru tehnicieni, în care accentul cade pe studiul individual. Și iată cum: în grupe restrînse, pe secții, se dau mai multe teme de studii care sînt însoțite de bibliografii amănunțite. Sînt apoi asigurate cărțile, se dau consultații de către cei mai buni ingineri. Cursanții trebuie să studieze tot materialul indicat deoarece după cîteva săptămîni sînt examinați, susțin, spre control, o lucrare scrisă. Lucrările sînt analizate și notate de către conducătorul cursului, care de cele mai multe ori este șeful secției.

Această formă eficientă a fost extinsă apoi la pregătirea maiștrilor. Din păcate însă aici tovarășii de la „Electroaparataj" s-au oprit. Mai mulți lectori cu care am stat de vorbă, sintetizîndu-și observațiile din timpul predărilor, subliniau *necesitatea adoptării unor forme de studiu individual* (fără a se neglija cursurile) și pentru o anumită categorie de muncitori.

— *Deocamdată* — propunea inginerul Mihai Mateescu, lector la cursul din secția montaj instalații — *forma de studiu fără frecvență trebuie extinsă la muncitorii cu categorii mari de încadrare.*

Am adăuga: în primul rînd la muncitorii care au urmat școala medie serală și anul acesta devin absolvenți (sînt foarte mulți în uzină în această categorie). Mai ales că ei în ultimii cîțiva ani n-au putut participa la nici o formă de studiu profesional organizată în uzină. În acest fel vor avea o continuitate a studiului, își vor completa unele goluri.

Forma aceasta de studiu individual nu este, evident, singura. Iată o inițiativă a organizației U.T.M. în legătură cu citirea literaturii tehnice, a cărților cu care sînt din plin înzestrate bibliotecile uzinelor și fabricilor.

Ne aflam în sala bibliotecii tehnice a Combinatului de îngrășăminte cu azot — Piatra Neamț cînd am fost martorii acestui dialog:

— *Vreau să mă înscriu la Concursul „Prietenii cărții tehnice"* se adresează un tînăr bibliotecarei Mariana Nica.

Aceasta completează fișa noului cititor: Ulman Peter, laborant, secția laboratorul de cercetări.

— *Ce cărți doriți?*

— *Din bibliografia obligatorie: „Avîntul industriei chimice" și „Chimie generală".*

Tînărul a primit cărțile și a lăsat rîndul altora.

— *Pavel Xenia, operator chimist la secția azotat-uree. Tot pentru concurs...*

...De cîteva luni de zile (mai precis din aprilie, anul acesta) la biblioteca tehnică a Combinatului din Piatra Neamț astfel de dialoguri pot fi auzite în fiecare zi. Aici, unde lucrează un mare număr de muncitori, din care cei mai numeroși sînt tineri, este în plină desfășurare un concurs ce-și propune să contribuie la ridicarea calificării profesionale a muncitorilor, să stimuleze interesul tinerilor pentru studierea literaturii tehnice, de specialitate.

Inițiativa aceasta aparține comitetului U.T.M. pe combinat (secretar Gheorghe Munteanu) care, în elaborarea și punerea ei în practică a avut în vedere sarcinile deosebite care se pun în privința îmbunătățirii calității produselor.

Vă relatăm pe scurt cum este organizat acest concurs. Primul lucru de la care s-a pornit a fost întocmirea unei tematici care să țină seama de situația reală din fiecare secție și atelier. S-a format un colectiv care să se ocupe de concurs, compus din ingineri, tehnicieni și membri ai comitetului U.T.M. Aceștia au trecut prin fiecare secție, s-au consultat cu personalul tehnico-administrativ, cu tineri, și după aceea au făcut un sondaj la biblioteca tehnică. Sondajul a fost util: conducerea combinatului și comitetul sindicatului au alocat fonduri în plus, s-au făcut comenzi pentru noi volume de cărți tehnice. În biblioteca tehnică a apărut astfel „colțul special", un dulap întreg cu cărți destinate pentru concurs.

Dar lucrurile nu s-au oprit aici. În adunările ce s-au ținut în luna martie, organizațiile U.T.M. din secții și schimburi au supus discuției cu toți tinerii obiectivele concursului ca și modul cum va fi el organizat. Propunerile făcute cu acest prilej au fost bine venite.

De atunci au trecut aproape 3 luni. La concursul „Prietenii cărții tehnice" s-au înscris pînă acum 300 de tineri.

Despre asemenea forme, cît mai variate, privind ridicarea calificării profesionale, mai putem vorbi. Amintim inițiativa tinerilor de la Uzina „Steagul roșu": organizarea cu ajutorul unui panou a unui ciclu de întrebări și răspunsuri cu caracter tehnico-profesional (cititorii au aflat despre această inițiativă care are rolul stimulator în studiul cărților tehnice). Această inițiativă a fost preluată de tinerii de la Uzinele „Tractorul" etc.

...Am insistat în ancheta noastră asupra preocupării întreprinderilor de a găsi acele forme care să asigure un caracter permanent și multilateral procesului de îmbogățire a cunoștințelor profesionale. Nu trebuie însă scăpat din vedere nici ajutorul pe care acestea îl așteaptă de la organele tutelare, prin îndrumările date, prin asigurarea materialului documentar de care au nevoie. De această problemă ne vom ocupa într-unul din numerele viitoare.

Cheia de boltă — munca

lui program de înflorire a patriei este condiționată în mare măsură tocmai de acele „potențiale" pe care le creează școala și facultatea, potențiale care trebuie să se ridice la nivelul cerințelor actuale și viitoare ale dezvoltării economiei, științei și culturii naționale. Iată, dar, ce însemnătate capătă munca elevului și a studentului, iată de ce ne punem atît de serios problema cum muncește tînărul aflat la vîrsta unor multiple solicitări.

Asupra normelor care îl încadrează pe tînăr într-un sistem de învățămînt nu este cazul să stăruim. **(Este știut, de oricine, că fără respectarea treaptă cu treaptă a disciplinei școlare și universitare, nu se poate concepe o pregătire largă și adîncită).** Mi se pare mai important să stărui asupra acelui aspect care depinde mai ales de tînăr. Pentru realizarea procesului de formare, alături de învățămîntul colectiv, se adaugă munca individuală a tînărului, care are o importanță hotărîtoare. Aici, elementul de normă, obligatoriu de respectat, este mai redus; începe să apară factorul personal, intervine conștiința proprie despre necesitatea muncii formative desfășurată cu perseverență și sinceritate. Întregul proces al muncii formative este influențat tocmai de această atitudine a tînărului. Decisiv pentru personalitatea tînărului și pentru viitoarea lui încadrare în social este tocmai înțelegerea muncii ca un proces conștient, liber acceptat, realizat cu plăcere, am putea spune cu dăruire integrală și spirituală. Această atitudine față de muncă creează cele mai mari posibilități de asimilare a bagajului de cunoștințe, care durează toată viața, fertilizează mintea, îi deschide perspectiva creației științifice, literare etc.

Aș dori în finalul acestei discuții să subliniez că **munca merită o mare considerație** nu numai din punctele de vedere exprimate mai sus, dar **și pentru faptul că ea este unul din factorii hotărîtori ai fericirii personale a fiecăruia dintre noi.**

Culmile vă așteaptă!

Așadar, munca desfășurată în anii de ucenicie permite realizarea personalității noastre potențiale — este unul din factorii care asigură integrarea noastră în colectivitate și acea dăruire rodnică și productivă. Și ca să ajungi să dai maximum, e nevoie să te formezi în perioada inițierilor multilaterale.

În ultimii 20 de ani, cu sprijinul partidului, s-a construit Institutul de Inframicrobiologie, cel mai mare de acest gen din Europa, s-au creat condițiile materiale și spirituale ce au dus la afirmarea în țară și în străinătate, cu tot mai multă vigoare, a inframicrobiologiei românești.

Port pentru îndrumările de pînă acum recunoștință dascălilor mei, lui Cantacuzino, lui Levaditi, lui Roux. Dar cea mai mare recunoștință, suprema recunoștință, o port partidului care a dat vieții și activității mele un conținut nou, ce se confundă cu conținutul epocii noastre.

Am intrat în niște date biografice pentru că, mi se pare, nu trebuie să ignorăm nici o etapă din viața de formație a omului, indiferent că este om de știință, specialist, muncitor. Nici etapele de insuccese. Dar, mai ales, m-am întins la vorbă pentru că am vrut să ajung, pe calea faptelor, la niște concluzii necesare tînărului aflat azi în etapa uceniciei.

Cînd dascălii îi îndeamnă pe tineri să învețe, aceștia să nu considere că o fac din obișnuință searbădă. Școala este piatra de temelie pe care se construiește personalitatea de mai tîrziu. E necesar ca tînărul să asimileze, în anii aceștia fertili, cunoștințele științifice și umaniste pe care școala i le mijlocește. Ea nu urmărește să scoată matematicieni, chimiști sau latiniști. Ea vrea să facă din tineri oameni culți, în înțelesul modern al cuvîntului. Nu este posibil să devii un om de cultură dacă n-ai un orizont larg, o instrucțiune temeinică și vastă.

Este extrem de greu să simți chemarea de a te dedica unui lucru pe care-l ignorezi. **Te poate pasiona ceva abia după ce cunoști acel ceva. Factorul esențial al succesului, al progresului îl constituie munca, munca tenace și perseverentă de zi cu zi.** În condițiile minunate, create de partid în perspectiva luminoasă pe care ne-o deschid proiectele Directivelor celui de-al IV-lea Congres al partidului, muncind și învățînd cu rîvnă, nu există idealuri și culmi pe care tînărul să nu le poată atinge pentru folosul patriei și al său.

CONSTRUCTORII DE LUMINĂ

CHEILE ARGEȘULUI • IUNIE, 1965

Proiectul de Directive cu privire la valorificarea surselor energetice și electrificarea țării în perioada 1966–1975 prevede importante lucrări pentru construcția de noi termocentrale și hidrocentrale. Între anii 1966—1975 — prevăd Directivele — se va instala o putere de circa 10 milioane kW, care reprezintă de aproape 3 ori puterea centralelor electrice din țara noastră la sfîrșitul anului 1965.

Izvoare de energie, cărbunele și mai ales apa cu forța ei, vor fi puse să miște turbinele, să verse în circuitul electric al țării numai pînă în ultimul an al cincinalului de 1,8—1,9 ori mai mult curent electric decît se producea în 1965.

Printre principalele obiective energetice din țara noastră, hidrocentrala „Gheorghe Gheorghiu-Dej" de pe Argeș, ocupă unul din principalele locuri, ea fiind primul mare obiectiv de acest gen, care va produce curent încă în anul 1966. Ei îi va urma o adevărată nouă constelație a luminii care va răsări în viitorii 10 ani aprinzînd stele la Porțile de Fier, la Izlaz sau Craiova, pe Lotru, pe Olt, Someș și Sebeș, pe Siret sau Criș.

De-a lungul anilor, în viitorul deceniu vom avea desigur prilejul să „călătorim" de nenumărate ori cu cititorii noștri spre marile izvoare ale luminii, vom relata despre munca avîntată pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid. De data aceasta facem un prim popas la Argeș, desprinzînd cîteva secvente din viața clocotitoare a șantierului, obiectiv ce în curînd va trimite pe raze metalice lumina.

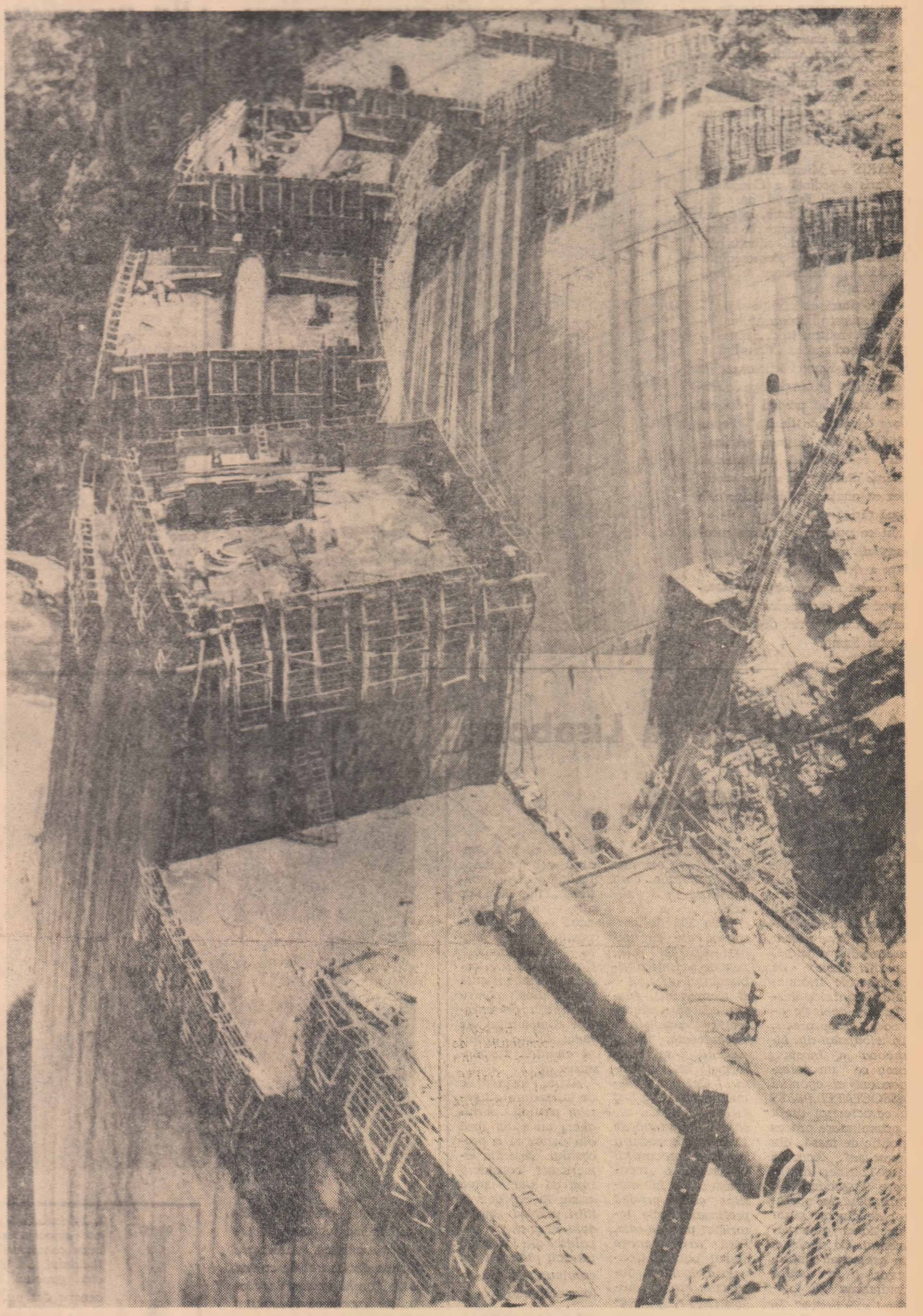

Oamenii care au construit Bicazul construiesc azi hidrocentrala de pe Argeș. Și trăiesc de pe acum prin anticipație la hidrocentrala de la Lotru... E un flux continuu al romantismului contemporan. Aceasta mi se pare ideea fundamentală a lucrurilor care trebuie spuse acum despre ceea ce vezi, simți și auzi la Argeș. E o înțelegere matură a mersului istoriei noastre, a fenomenului de înlănțuire și progresie a marilor sarcini și înfăptuiri, și mai e sentimentul mîndriei de a fi solicitat să participi la împlinirea acestei progresii.

O anchetă despre biografiile oamenilor Argeșului conține foarte adesea aceste elemente:

— Ce-ați făcut pînă a veni aici pe șantier?

— Am lucrat la Bicaz (ori la Sadu).

— Și cînd aici se vor termina lucrările ce o să faceți dumneavoastră?

— Mai mult ca sigur, o să merg la Dunăre (Porțile de Fier), sau poate la Lotru sau... (în orice caz la altă hidrocentrală).

Așadar, oamenii Argeșului au o biografie precisă, simplă și în același timp — în profunzimea semnificațiilor ei — amplă, generoasă. Ei n-au avut timp să uite Bicazul și nici Argeșul nu le-a ocupat în viață atît timp cît să nu-și facă socoteli exacte, de viitor apropiat cu privire la o construcție neîncepută. Dacă în decursul aceleiași tinereți ai putut fi prezent de la început pînă la sfîrșit la construcția a trei mari piloni ai energeticii românești, asta vorbește despre ritmurile țării, despre viețile împlinite ale oamenilor ei. Este poate cazul inginerului Rakoși, a cărui viață este mai demult împletită strîns cu șantierele hidroenergetice — și despre el vom mai vorbi — este cazul a sute de alți oameni pe care-i crezi anonimi, întîlnindu-i în imensitatea șantierului de la Argeș.

Vîrsta cifrelor

O știre din ziarul șantierului „Făclia hidrocentralei" : „Mereu mai mult"... nu ai timp să te bucuri de o cifră record... că o alta vine să o înlocuiască. Cifrele cresc, cresc mereu, aș spune, se maturizează. Consemnam, că la baraj s-au turnat la 7 mai, 1 696 m.c. Recordul n-a rezistat mai mult de o săptămînă. La 15 mai s-au turnat 1 742 m.c. de beton. Dar și asta a crescut. Tovarășul inginer L. Rakoși ne-a anunțat că la 21 mai s-au turnat 1 828 m.c. în 24 de ore". Există o vîrstă a cifrelor — oglindă a dinamicii șantierului.

E o cheie a multor uimiri pentru cineva care a mai venit din cînd în cînd pe aici și de fiecare dată s-a văzut surprins în fața noilor realități și realizări ale șantierului care-i depășesc așteptările. E de fapt o răsfrîngere — ilustrată printr-un exemplu strălucit — a progresului accelerat, a progresiei aritmetice din munca și izbînzile unor oameni care și-au început urcușul cu mulți ani în urmă. Sigur, barajul se înalță constant. În februarie avea 80 de metri, în iunie 120. De la o zi la alta înălțimea lui crește constant, cu toate că se toarnă mereu mai mult beton. Asta pentru că pe măsură ce se înalță între cei doi munți, deschiderea lui crește. Măsurat doar prin înălțimea barajului, efortul oamenilor și rezultatul muncii lor pare același. Dar măsurătorile trebuie făcute pe mai multe dimensiuni și asta e general valabil pentru creșterile de la Argeș.

Creșterile din oameni se supun și ele aceleiași legi. Pe măsură ce înaintează în vîrsta meseriei de constructor, omul hidrocentralei capătă dimensiuni morale noi, ample, trainice, fermecătoare.

Discutam cu inginerul L. Rakoși pe o temă care aparent n-avea legătură cu ce se petrecea în clipele acelea la baraj. „Dacă poate cineva să fie foarte bun în producție, are și atît în același timp trăsături morale care să nu-l facă demn de prețuire". Inginerul șef al șantierului barajului demonstra că ceea ce la el pe șantier nu se întîmplă, și era lucrul fundamental, logic, în ce spunea. „Munca la baraj este într-atît un act colectiv, încît oamenii se influențează reciproc nu numai în ce privește felul în care își concep și își execută lucrul. Ei, prin natura operațiilor, prin efortul comun își pun în acțiune calitățile lor morale și totodată și le modelează, și le formează... Priviți acolo, pe plotul 16. Un om vibrează betonul și exact deasupra lui coboară o benă-macara care aduce o altă cantitate de beton. E de-ajuns o clipă de neatenție, de iresponsabilitate din partea celui de pe benă sau a mecanicului macaralei-funicular și omul care vibrează betonul poate să se pomenească îngropat în cîteva tone de beton. Dar el știe că asta nu se va întîmpla niciodată...

Se întîmplă uneori ca un lucrător care abia a intrat în schimb să trebuiască să coboare deasupra prăpastiei pe o frînghie care i-a fost fixată sus de lucrătorii din schimbul precedent. De felul în care a fost prinsă frînghia depinde viața acestui om. Dar el coboară liniștit pentru că știe în ce măsură au tovarășii lui de muncă simțul responsabilității... E o încredere absolută, aș spune înălțătoare, a oamenilor în tovarășii lor. Asta nu se naște oricum... E de-ajuns să se știe despre cel care a legat frînghia că e, să zicem, un om cu calități reprobabile în viața de toate zilele pentru ca și în ce privește munca lui să se nască suspiciuni. În acest caz cel care coboară pe frînghie s-ar duce să verifice cum a fost legată frînghia. Dar el nu se duce.

Într-un asemenea climat, oamenii își modelează pe nesimțite felul de a fi... Și în clipa cînd cineva devine foarte bun în producție poți fi sigur că și în viața de toate zilele e un om admirabil.

La noi aici așa-zisul act de eroism, prin natura lucrurilor, a devenit banal, nu știi să deosebești curajul de un fel obișnuit de a fi al oamenilor... Zilele acestea am executat o reparație accidentală la cea de-a doua macara-funicular. Pisica macaralei, era și ea deraiată de pe cablu, undeva pe la mijlocul lui, adică la o înălțime de aproape două sute de metri deasupra văii dintre acești doi munți... Cineva trebuia să meargă pe cablu pînă acolo. N-aș putea spune că a fost o dispută aprinsă între cei care ar fi vrut să se ducă și nici că s-ar fi codit cineva de la o asemenea treabă. Ba, mai mult, ceea ce mi s-a părut și mie curios e că nimeni nu socotea mersul pe cablu ca ceva nemaipomenit. „Mergem? Mergem!" O echipă întreagă s-a încins cu centurile de siguranță și s-a deplasat pe cablu... Cei de jos care priveau n-au fost nici ei înnebuniți de groază și admirație. Au privit puțin și și-au văzut de lucru. Era ceva care trebuia făcut și s-a făcut...

Mă gîndeam eu atunci: Ai, ai, dacă ar fi pe-aici un ziarist ce mai eroi ar scoate din flăcăii ăștia! Și mai bine că nu e pentru că la urma urmei ei nu pentru asta sînt eroi... Ei nu se consideră eroi. Actul lor — mai spectaculos, e adevărat — e totuși un act obișnuit de muncă, o încercare a voinței; așa îl consideră ei și acesta e un mare cîștig în educația comunistă a oamenilor... Ceea ce v-am povestit acum se cheamă datorie, achitare de sarcini, încredere de sine și, vă repet, acest mod de a concepe munca nu se naște oricum, ci într-o viață de colectiv ale cărui fapte sînt interdependente în cel mai înalt grad...".

În oameni se nasc într-adevăr aici asemenea adevăruri tari și nimic nu poate fi mai exact decît de a măsura dimensiunile morale ale oamenilor pe mai multe coordonate... Este de fapt și o invitație la a scruta înălțimea cotelor la care s-a ajuns.

Magistralele energiei

Se înnoptează și deasupra barajului cerul s-a acoperit de plumb. Încă puțin și o ploaie torențială umple văzduhul dintre cei doi munți cu molecule de apă. Sunetele capătă rezonanțe amplificate... Ploaia îmbracă barajul într-o aureolă de pulbere măruntă... E doar o mișcare, un zgomot în plus peste cele care nu s-au întrerupt aici nici o clipă... Oamenii și-au pus pelerine...

Prin văzduhul cotropit de apă, vocea din megafoane răsună cu ecouri mai largi. Megafoanele transmit dispozițiile inginerului de schimb... Oamenii le ascultă ca și cum inginerul ar fi lîngă ei, pentru că vocea lui le e cunoscută, familiară... Din cînd în cînd întorc privirile către cabana de scînduri cocoțată la coronament, la o sută de metri depărtare de ei... De acolo, de pe baraj, din plotul 16 în care se toarnă acum, ei ascultă și inginerul le vorbește iar vocea lui, tunînd între stînci, cred că se aude peste toți munții și pînă jos la Dunăre. Vocea lui de tînăr pe care, dacă-l privești, mai e încă adolescent, iar dacă-l înțelegi — și nu poți să n-o faci — e demult un om cu deplină maturitate a șantieristului.

— Tovarăși! — tună vocea lui amplificată între munți — de ce nu duceți cu bena și pompa în lamela 16? Ca să nu faceți un drum special, aduceți-o acum cu o benă plină. Poate mai stă ploaia pînă o coborîți...

Dar ploaia nu stă. În ploturi se adună apă. Din nou vocea:

— Nu mai vine beton, scoateți apa din lamelă...

Pauză...

— Roșule, intră în galerie că te plouă!

Rîsete amplificate și ele între munți...

— Porumb, n-ai mai multe găleți?

Porumb ridică din umeri. Ce spune el nu se aude; e departe...

— Bine! — tună megafoanele... Porumb, numai prelatele alea le ai? Pînă la reluarea betonării duceți odată pompa în lamelă...

Bena-macara apare aducînd un obiect mic (așa pare de aici) care trebuie așezat cu grijă și într-un anumit loc.

Vocea magnifică a megafonului începe să dirijeze din văzduh operația — și totul pare că se aude peste bărăgane și munți...

— Oprește balansul. Stop! Deplasează și lasă jos. Oprește deplasarea. Jos. Jos. Deplasează... Te opresc eu la timp. Oprește... oprește... Mai la stînga... Acuma oprește... Lasă jos... Lasă naibii mai jos... Stop. Uf! Gata! Tov. Opruțan, dați drumul la betonare, ploaia s-a oprit!

La lumina reflectoarelor, a becurilor cu vapori de mercur, betonarea continuă. Oamenii ies din ascunzișuri și totul reîncepe... Barajul în cristalul aerului purificat de ploaie e îmbrăcat în argint...

Așa îl vede acum și tînărul inginer care a rămas cu microfonul în mînă și privește zîmbind panorama fantastică a văii în care sub privirile și la comenzile lui se înalță barajul... Unul dintre acele baraje ridicate ca urmare a politicii de industrializare a patriei, de dezvoltare a bazelor ei energetice, pe care partidul nostru o urmează cu înțeleaptă știință a construcției viitorului.

...Barajul care va crea astfel acea vertiginoasă cădere de apă în stare să rotească marile generatoare ale uzinei subterane din care vor iradia în rețelele energetice ale țării 500 MW anual.

Barajul care prin felul în care a fost conceput e unic și îndrăzneț, rodul iscusiței și gradului înaripat al specialiștilor autohtoni.

O fi barajul acum așa cum și l-a visat tînărul inginer pe vremea cînd era încă student și își dorea din adîncul ființei să vină aici și să facă ceea ce face acum.

Inginerul Gheorghe Mazilu și-a început cariera de inginer la Argeș și tot ce-și dorește e să și-o continue la Lotru, la Porțile de Fier, la Sebeș sau la Siret, la Olt sau la Someș.

Pînă la sfîrșit, el va realiza, călătorind pe rîuri și fluvii, nu prin descrieri, ci în fapte, o nouă „Românie pitorească". El împreună cu sutele și miile de oameni de aici care își vor transmuta de pe un rîu pe altul forța colectivă de creație realizînd în timpul prevăzut de gîndirea științifică a partidului un traseu al marilor energii.

MIHAI CARANFIL

Momente poetice de NINA CASSIAN

Oameni puternici

Am văzut un om puternic :
ridicase o greutate care-l depășea
și o ținea deasupra capului său încordat
așa cum țin statuile cîte un steag de piatră
— în eternitate.

Am văzut un om puternic :
clădise o mare iubire care nu s-a supus
asaltului nivelator al zilelor săptămînii,
așa cum poezia păstrează un sentiment
— în eternitate.

Am văzut un om puternic :
construia un baraj, era unica lui obsesie
care, asemeni unui baraj, stăvilea și ordona
orice alte obsesii,
așa cum omenirea e obsedată de desăvîrșirea ei
— în eternitate.

Pe rîuri

Și vom simți sub pașii noștri rîuri
Și vom călca pe rîuri ca pe lungi,
elastici pești captivi, simțind un cloc
de muncă subterană consimțită ;
și, apa respirînd va da răcoare
încît ca niște dansatori vom trece,
cu pașii desenați ca pe urcioare
călcînd pe rîuri, mai ușori ca luna
iar cînd vom scoate la lumină apa,
va fi un lac cu margini de balaur,
zimțat și urzicat, solzos și verde
domesticit sub lunecarea noastră,
iar noi vom luneca, tot mai departe,
lunecători, mereu tot mai departe,
în magică mișcare fără moarte...

Locul iubirii

— Între atîta asprime,
Unde cutreeri, iubire ?
Drumul e foarte subțire,
Ca pe o punte de rime...

Rîpa e foarte adîncă,
vîntul e foarte tăios,
de la dramatica stîncă
pînă la golul de jos...

Ziua și noaptea sînt una
Mîinile nu au oprire
Nici ca să mîngîie luna.

Pe unde te afli, iubire,
uitată de-atîția voinici ?

— Aici. Sînt aici. Sînt aici.

Poeții

Privesc de pe-un sălbatec mal
la stînca dură, repetată,
pe care și-au rotit odată
ochiul fantastic, ideal.

Pe-aicea au trecut poeții.
Mai stăruie un cîmp sonor
stîrnit de ei, demni slujitori
neliniștiți, ai frumuseții.

Ce au văzut ? Mă cercetează
metaforele cunoscute,
cînd vreau să dibui alte rute
spre'nalta versului amiază.

Și, totuși, fi-vom solidari
cînd decola-vom, cu zbor sigur,
de pe aceste aspre diguri,
— ca-n vechi legende cu zidari.

de peste hotare

Situația din Algeria

ALGER 23 (Agerpres) — După cum anunță agenția „Algerie Press Service", Consiliul Revoluționar al Algeriei a interzis orice fel de demonstrații și a adresat populației chemarea de a menține calmul și ordinea. Într-un apel al Ministerului algerian al Informațiilor, populația este prevenită să nu dea ascultare celor care „doresc să creeze dezordini" și se avertizează împotriva „campaniei de zvonuri care ia amploare cu menirea de a semăna îndoială și neliniște".

Ministrul afacerilor externe al Algeriei, Abdel Aziz Bouteflika, a făcut o vizită de o zi la Cairo unde a avut convorbiri cu președintele Nasser și s-a întîlnit cu Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat al R. P. Chineze, care se află într-o vizită în R.A.U.

PARIS — Miercuri a avut loc la Paris o ședință a Consiliului de Miniștri al Franței, prezidată de generalul de Gaule, în cursul căreia au fost trecute în revistă probleme privind situația din Algeria și vizita vicepreședintelui S.U.A., Humphery, în capitala Franței.

În legătură cu situația din Algeria, ministrul informațiilor, Alain Peyrefitte, a declarat la sfîrșitul ședinței că „Consiliul de Miniștri al Franței a luat act de declarațiile făcute de personalitățile algeriene privind dorința de a coopera cu Franța". Peyrefitte a relevat că guvernul francez consideră că evenimentele interne din Algeria nu vor modifica cu nimic relațiile dintre cele două țări.

În ce privește problema recunoașterii noului guvern, Peyrefitte a declarat că politica Franței constă în recunoașterea statelor și nu a guvernelor. Ca atare nu se pune o astfel de problemă pentru Franța.

REPUBLICA DOMINICANĂ. — Poliția și armata imbertistă au instituit în țară un regim terorist, populația fiind supusă represiunilor și arestării. În fotografie: Locuitori din Santo Domingo trecînd cu mîinile ridicate prin fața unui post de observație militar, barat cu sîrmă ghimpată.

S-a găsit un președinte

Domnul Chombe are vechi conturi de reglementat cu studenții congolezi. Premierul nu poate da uitării poziția adoptată de tineretul universitar. Studenții n-au încetat nici un moment să demaște actele sale politice, să le califice ca fiind contrare intereselor naționale. Uniunea Generală a Studenților Congolezi (U.G.E.C.) a vădit în privința aceasta o consecvență pe care observatorii din Bruxelles și Leopoldville au semnalat-o.

În aceste împrejurări, devine explicabilă dorința lui Chombe de a crea o organizație studențească care să-i fie fidelă și pe care să o poată utiliza împotriva U.G.E.C. Statul său major a luat o hotărîre în acest sens — va fi creată o asociație afiliată la partidul, înjghebat în preajma alegerilor, sub patronajul lui Chombe.

Primul pas spre nașterea acestei asociații a fost făcut: s-a găsit... președintele în persoana unui fost militant al U.G.E.C. care dornic să parvină în anturajul lui Chombe, s-a declarat dispus să se aventureze într-o asemenea acțiune.

Constatînd că Chombe dispune de un președinte, JEUNE AFRIQUE comentează: „Îi mai rămîne să găsească și studenți"...

M. R.

„Scandalul Jenkins"

James Jenkins s-a înapoiat în Panama. Știrea lansată luni de un cotidian panamez a făcut repede înconjurul întregii capitale. „Scandalul Jenkins" a devenit la ordinea zilei. La Universitatea locală și în școlile secundare s-au desfășurat mitinguri de protest. Mii de tineri au cerut ca Jenkins să părăsească imediat țara.

***„Vestea înapoierii lui Jenkins* — arată agenția PRENSA LATINA — *a provocat o răbufnire a sentimentelor antiamericane ale tinerilor panamezi*. Pentru ce toate acestea?**

James Jenkins nu este altul decît studentul nord-american care, în ianuarie, anul trecut s-a aflat în fruntea americanilor din zona Canalului Panama, care au împiedicat arborarea drapelului panamez în această parte a teritoriului național ocupat de Statele Unite. El este acela care a dat jos și a distrus drapelul arborat de tinerii panamezi. Evenimentele ce au urmat sînt cunoscute și au rămas vii în memoria poporului acestei mici țări din America Centrală. Studenții și păturile largi ale poporului panamez s-au îndreptat spre zona canalului pentru a protesta. Manifestanții au fost întîmpinați de trupele nord-americane cu focuri de mitraliere și arme automate. Bilanțul acestor zile de grave tulburări este înscris în cartea jertfelor luptei pentru apărarea suveranității naționale a Republicii Panama: 30 de morți și peste 500 de răniți. Indignarea populară a obligat guvernul președintelui Robles să rupă relațiile diplomatice cu Statele Unite. Deși, atunci, guvernanții panamezi au anunțat că relațiile nu vor fi restabilite decît odată cu revizuirea tratatului din 1903, care stipulează drepturile de control ale S.U.A. asupra zonei Canalului Panama, lucrurile s-au „soluționat" între timp, pe tăcute, fără ca să intervină o asemenea revizuire.

Înapoierea în Panama a lui Jenkins, ai cărui părinți locuiesc în zona Canalului Panama, a avut darul să reaminteasca poporului acestei țări o pagină tragică din istoria lui. Pe adresa Ministerului panamez al Afacerilor Externe au început să curgă telegramele în care se cere îndepărtarea imediată din țară a studentului american. Preocupat de perspectiva unei reizbucniri a manifestațiilor studențești, ministerul a discutat situația cu ambasada Statelor Unite. Între timp, James Jenkins stă retras în zona canalului unde meditează la „lipsa de înțelegere" a colegilor săi panamezi.

I. RETEGAN

PE SCURT

ADDIS ABEBA. — La 23 iunie, au început în Etiopia alegerile pentru Camera deputaților a parlamentului etiopian. La vot participă peste cinci milioane de alegători. Pentru cele 250 de locuri în camera deputaților au fost desemnați 2 300 de candidați între care 15 femei.

Este pentru a treia oară — din anul 1955, cînd a fost modificată constituția — cînd au loc alegeri în această țară. La primele alegeri au participat două milioane jumătate de alegători, iar la următoarele alegeri — 3 900 000 alegători. După cum se știe, membrii senatului (camera superioară a parlamentului Etiopiei) sînt numiți de împărat.

MOSCOVA. — Din însărcinarea Conferinței țărilor Commonwealthului de la Londra, ambasadorii Angliei, Ghanei și Nigeriei au adresat la 23 iunie, guvernului sovietic rugămintea de a primi o misiune a șefilor guvernelor Angliei, Ghanei, Nigeriei și Trinidadului și Tobago, în problema Vietnamului.

Potrivit informației transmise de agenția TASS guvernul sovietic a respins această propunere declarînd că el nu este împuternicit de nimeni să ducă tratative pentru reglementarea situației din Vietnam.

Potrivit aceloraşi informații, guvernul sovietic consideră că cele patru state ar trebui să se adreseze victimelor agresiunii — guvernului R. D. Vietnam și Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud. Ele ar trebui, de asemenea, după părerea guvernului sovietic, să se adreseze guvernului S.U.A. chemîndu-l să încetcze amestecul în Vietnam.

BUDAPESTA. — La 23 iunie a sosit la Budapesta, o delegație de partid și guvernamentală a R. D. Vietnam condusă de Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Oaspeții au fost întîmpinați de Jenő Fock, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., vicepreședinte al guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungar, și de alte persoane oficiale.

În aceeași zi, János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., președintele guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungar, l-a primit pe Le Thanh Nghi.

PHENIAN. — După cum anunță Agenția Centrală Telegrafică Coreeană, la 23 iunie a fost dată publicității la Phenian declarația guvernului R.P.D. Coreene în care se spune că guvernul R.P.D. Coreene declară ca fiind nevalabile „tratatul" și „acordurile" încheiate de guvernul Japoniei cu clica Pak Cijan Hi în timpul tratativelor dintre Coreea de sud și Japonia.

BRAZZAVILLE. — Tribunalul popular din Congo (Brazzaville) a condamnat la moarte în contumacie, pentru înaltă trădare pe fostul secretar general al Ministerului Afacerilor Externe, Bernard Kolelas, care, după cum se presupune, se află în prezent la Leopoldville. Kolelas a fost organizatorul principal al loviturii de stat nereușite descoperită aici de către serviciul de securitate în august 1964.

Tribunalul a hotărît, de asemenea, confiscarea întregii averi aparținînd lui Kolelas și a dat dispoziție serviciilor securității să-l caute pe criminal.

ROMA. — La 23 iunie vulcanul Etna din Sicilia a început din nou să erupă, aruncînd din craterul central mari cantități de fum, pietre și lavă. Experții centrului vulcanologic din Sicilia consideră însă că noua erupție nu va crea nici un pericol pentru localitățile aflate în apropierea vulcanului.

SOFIA. — La 23 iunie, a avut loc o convorbire a delegației Partidului Comunist Francez condusă de Roland Leroy, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.F., care a sosit în vizită în R. P. Bulgaria, cu Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C.B. și alți conducători ai Partidului Comunist Bulgar. Au fost discutate probleme legate de activitatea celor două partide. S-a făcut un schimb de păreri privind principalele probleme ale politicii internaționale și ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

PNOM PENH. — Într-o declarație dată publicității la Pnom Penh, guvernul cambodgian a protestat împotriva atacurilor patrulelor tailandeze și respinge acuzațiile care i se aduc că trupe ale sale ar fi pătruns în mai multe rînduri pe teritoriul tailandez. În declarație se precizează că, dimpotrivă, soldații tailandezi s-au infiltrat pe teritoriul Cambodgiei, și că în general, în ultima vreme, guvernul tailandez desfășoară o campanie expansionistă vizînd anexarea provinciei cambodgiene Koh Kong.

PE SCURT

Conferința primilor miniștri ai Commonwealthului

LONDRA 23. — Corespondentul Agerpres, L. Rodescu, transmite: Cea de-a 8-a ședință plenară a Conferinței primilor miniștri ai țărilor membre ale Commonwealthului s-a deschis miercuri sub președinția primului ministru al Australiei, Robert Menzies, decanul de vîrstă al actualei conferințe. Dezbaterile din cursul dimineții au fost consacrate problemei cipriote. În cursul după-amiezii, participanții la conferință au trecut la examinarea problemei situației economice internaționale și strîns legat de aceasta a relațiilor comerciale din cadrul Commonwealthului.

Atenția acordată acestei probleme se datorește mai ales divergențelor care au intervenit în ultima vreme în relațiile comerciale dintre membrii Commonwealthului.

Marea Britanie a folosit acest prilej pentru a cere celorlalți parteneri ai săi din Commonwealth o contribuție mai substanțială pentru a-și putea îmbunătăți deficitul său comercial. În acest scop, delegația britanică a încercat să determine țările Commonwealthului să cumpere mai multe produse manufacturate din Marea Britanie și a avertizat pe primii miniștri ai acestor țări că Anglia nu-și mai poate plăti importurile sale din țările Commonwealthului dacă nu-și poate spori vînzările sale în aceste țări.

La sfîrșitul discuțiilor de miercuri, purtătorul de cuvînt al Conferinței Commonwealthului a declarat că participanții la dezbateri au aprobat în unanimitate numirea lui Arnold Smith (Canada) în funcția de secretar general al Commonwealthului.

Vizita președintelui italian în Norvegia

OSLO. — Președintele Republicii Italia, Giuseppe Saragat, și ministrul afacerilor externe, Amintore Fanfani, își continuă vizita oficială în Norvegia. Marți seara, ei au fost primiți de regele Norvegiei, Olav al V-lea. La întrevedere a luat parte și ministrul afacerilor externe al Norvegiei, Halvard Lange. În timpul schimbului de vederi care a avut loc, regele Norvegiei și președintele Italiei și-au manifestat, după cum menționează agenția A.N.S.A., dorința de a contribui la „reducerea tensiunii internaționale în spiritul înțelegerii între popoare".

Amînarea convocării noului parlament congolez

LEOPOLDVILLE. — Într-un interviu radiodifuzat, primul ministru congolez, Moise Chombe a anunțat că „din cauza împrejurărilor actuale", reuniunea noului parlament al Congoului ales recent, nu va putea avea loc înainte de 30 iunie, cum prevede constituția.

Chombe a anunțat că președintele republicii, Kasavubu, va da publicității un comunicat în care vor fi expuse motivele amînării întrunirii parlamentului.

Agențiile de presă amintesc că recent au fost anulate alegerile din trei provincii printr-o decizie a Curții constituționale. Totuși, potrivit prevederii, nimic nu interzice șefului statului să convoace pe deputați chiar dacă lipsesc cei din trei provincii. Constituția cere numai prezența unei majorități de două treimi din numărul deputaților. Potrivit unor cercuri din Leopoldville, citate de agenția France Presse, amînarea convocării parlamentului constituie o încălcare flagrantă a prevederilor constituției.

Acuzații de la Lisabona acuză...

În zorii zilei de marți, peste 50 de polițiști, înarmați pînă în dinți, s-au masat în jurul clădirii tribunalului din Lisabona. Un număr asemănător a ocupat „poziții cheie" pe coridoarele tribunalului. Pulernica desfășurare de forțe avea un scop precis. La tribunalul din Lisabona a început, ceea ce un corespondent al agenției ASSOCIATED PRESS a caracterizat drept „primul mare proces politic de masă din acest an". Acuzații sînt 12 tineri dintre care 9 studenți, o infirmieră, un operator de cinema și un funcționar guvernamental. Ca deobicei în asemenea împrejurări li se aduce învinuirea de „acțiuni subversive". În plus, ei sînt acuzați de apartenență la Partidul Comunist din Portugalia, care activează în ilegalitate.

Cele 200 de persoane care au umplut pînă la refuz sala de ședințe a tribunalului au trăit o zi memorabilă. Pentru că, spre stupefacția completului de judecată, tinerii acuzați s-au transformat în... acuzatori! Cel mai vehement dintre ei a fost Arthur Gouveia, un student în vîrstă de 22 de ani. În zadar a încercat procurorul să smulgă o „recunoaștere" a învinuirilor aduse privind pretinsele „acte teroriste" puse la cale. Fără să-și renege crezul politic, Gouveia a declarat, după cum arată „ASSOCIATED PRESS" că „toate declarațiile sale au fost obținute sub presiunea psihologică a poliției". „Timp de 53 de zile — a spus acuzatul — am fost supus unor interogatorii permanente". Considerind că ședința a luat un curs „primejdios" pentru autorități, președintele completului de judecată s-a grăbit să anunțe... suspendarea ei.

Astfel încercările de intimidare a tinerilor patrioți portughezi au eșuat încă din prima zi a procesului. Agenția americană consideră însă că s-ar putea asista la noi dezvăluiri privind „metodele de anchetă" ale poliției din Lisabona întrucît procesul va continua timp de cîteva săptămîni.

P. NICOARĂ

AUSTRIA. — Tinerii participanți la marșul pentru înțelegere reciprocă, dezarmare și pace desfășurat de curînd de la Perchtoldsdorf la Viena, cer încetarea războiului în Vietnam

Noi atacuri asupra teritoriului R.D. Vietnam

HANOI. — Misiunea de legătură a Înaltului comandament al Armatei Populare din R. D. Vietnam a adresat un mesaj Comisiei internaționale de control condamnînd violarea teritoriului acestei țări la 22 iunie de către avioane aparținînd S.U.A. și guvernului de la Saigon, care au bombardat și mitraliat populația pașnică din regiunile Ninh Binh, Thanh Hoa, Nghe An și Quang Binh. În mesajul misiunii de legătură se arată, de asemenea, că avioanele americane și sud-vietnameze au bombardat în ultimele trei zile localitatea Son La. Forțele armate nord-vietnameze au doborît în cursul zilei de 22 iunie două avioane americane de tip F-105 și au avariat multe altele.

Succese ale patrioților sud-vietnamezi

ANOI. — După cum anunța agenția V.N.A., referindu-se la agenția Eliberarea, în cursul zilelor de 20 și 21 iunie forțele patriotice din Vietnamul de sud au pricinuit pierderi grele trupelor guvernului de la Saigon. Într-o serie de ambuscade, forțele de eliberare sud-vietnameze au ucis 27 și au rănit grav 28 de soldați guvernamentali. După cum relatează agenția de presă Eliberarea, în primele zece zile ale acestei luni detașamentele forțelor patriotice au lansat 20 de atacuri, scoțînd din luptă 313 soldați ai armatei guvernamentale și cinci americani. În cursul acestor operațiuni au fost capturate trei aruncătoare de mine, 22 mitraliere și 50 000 de gloanțe.

Cine va fi primarul New Yorkului?

Competiția pentru postul de primar al New Yorkului a luat o turnură neprevăzută o dată cu renunțarea actualului titular, democratul Robert Wagner, la candidatură.

Nu constituie pentru nimeni un secret faptul că aspirațiile politice ale candidatului republican la această funcție, John Lindsay, țintesc foarte sus, mergînd pînă la fotoliul de președinte, sau eventual de vice-președinte al Statelor Unite. Dar la un moment dat se părea că ambițiile sale sînt blocate din toate părțile: în Camera Reprezentanților, unde el s-a afirmat în „aripa liberală" a partidului, nu putea să-l concureze pe colegul său conservator Richard Nixon; drumul spre Senat îi era închis de republicanul Javits, iar postul de guvernator al statului New York era ocupat de Nelson Rockfeller, care nu a schițat pînă acum nici un semn că ar intenționa să părăsească scena politică în viitorul apropiat. De aceea succesul la alegerile pentru postul de primar al New Yorkului, ce vor avea loc în noiembrie, i-ar servi drept cea mai nimerită platformă în vederea realizării proiectelor sale.

Pentru partidul republican, cucerirea primăriei uriașei metropole ar avea o însemnătate egalabilă doar de victoria în alegerile prezidențiale. Orașele, și mai ales marile orașe, constituie călcîiul lui Achile al partidului republican. De aceea, sprijinind masiv candidatura lui Lindsay, republicanii au în vedere cîștigarea unei etape importante în lupta pentru întărirea pozițiilor lor în marile centre urbane. Victoria ar fi cu atît mai importantă cu cît, cu aceasta s-ar spulbera tradiția ca primarul New Yorkului să fie un democrat.

Hotărîrea lui Wagner ușurează realizarea planului partidului republican. Wagner, care a ocupat această funcție timp de 12 ani consecutiv, a refuzat propunerea președintelui Johnson de a-și prezenta pentru a patra oară candidatura, invocînd motive de ordin personal. Problema care se pune acum este aceea de a stabili contracandidatul democrat care va fi opus lui Lindsay. Privirile „selecționerilor" democrați se îndreaptă spre Franklin D. Roosewelt junior, fiul fostului președinte, care pînă de curînd a ocupat o poziție importantă în Departamentul Comerțului. De curînd, el a fost numit de către președintele Johnson în fruntea Comisiei federale pentru „lupta împotriva descriminării rasiale" pe piața muncii. Se mizează în cazul lui și pe popularitatea numelui, confirmată de succesul fratelui său, Elliot, ales primar la Miami (Florida).

V. URSU

„Broșura de supraviețuire nr. 1"

La 26 iunie oficialitățile sud-africane vor aniversa evenimentul care le-a adus consacrarea ca regim al apartheidului. Se împlinesc 10 ani de cînd guvernul Republicii Sud-Africane a dat publicității „carta libertății". Ce a însemnat ridicarea rasismului la rangul de politică de stat ne înfățișează tragica realitate din Republica Sud-Africană.

„Potrivit corespondentului din Capetown al agenției „ASSOCIATED PRESS" fiecare cetățean alb a primit zilele trecute o cărțulie intitulată: „Broșura de supraviețuire nr. 1" elaborată sub directa îndrumare a lui Balthazar Vorster, ministrul justiției al R.S.A. Broșura pregătește populația albă de a fi gata să reprime orice acțiune revendicativă a populației de culoare, astfel încît să supraviețuiască... apartheidul. Prefața a ținut s-o întocmească chiar dl. ministru Vorster...

În cuprinsul ei, autorul încearcă să justifice „programul apărării" elaborat de guvern, program care acordă ministrului justiției împuterniciri excepționale „în cazuri extraordinare". În conformitate cu prevederile programului „orice bărbat sau femeie albă între 17 și 65 de ani, care nu a fost supus unei instrucții militare, poate fi chemat la exerciții obligatorii de instrucția militară". Programul împuternicește ministerul de justiție să rechiziționeze procizii, vehicule, capacități industriale și îi acordă „mînă liberă" pentru mobilizarea oamenilor în scopul asigurării reprimării oricărei tentative de opoziție din partea populației de culoare.

Noile măsuri sînt elocvente pentru ceea ce reprezintă în practică „Carta libertății".

I. T.

Asasinarea lui Lambrakis a fost pusă la cale de jandarmerie

Dezvăluirile inculpatului Capelanis

Ultimele dezvăluiri făcute de căpitanul de jandarmerie Capelanis, în legătură cu împrejurările asasinării în 1963 a deputatului E.D.A., Lambrakis, au răsturnat majoritatea concluziilor anchetei preliminare. Capelanis, aflat în prezent în închisoare în vederea procesului, era acuzat ca vinovat principal în comiterea asasinatului.

Capelanis a revenit însă asupra primei sale declarații care, după cum spune el într-o depoziție scrisă, i-a fost impusă printr-un ordin al conducerii jandarmeriei din Salonic. El a dezvăluit că incidentele care au precedat crima, au fost minuțios organizate de către jandarmerie pe baza unor planuri elaborate în timpul guvernării partidului E.R.E. Înainte de asasinat s-a organizat, sub conducerea direcției siguranței naționale, o întrunire în cadrul căreia asasinii au primit instrucțiuni precise. La întrunirea secretă au luat parte generalul Mitsu, inspector general al jandarmeriei, colonelul Kamutsis, și întreaga conducere a corpurilor de ordine, printre care și directorul de atunci al siguranței, generalul din Salonic, Statulopoulos. Generalul Mitsu și colonelul Kamutsis au asistat personal la desfășurarea atacului împotriva lui Lambrakis. După miting, o motocicletă pe care se aflau Godzamanis și Emanoilidis a apărut în viteză de după un colț, trîntindu-l pe Lambrakis la pămînt și rănindu-l mortal. Criminalii au fost închiși, numai pentru că au fost prinși de niște participanți la miting — nu de jandarmerie, care avea ordinul să nu-i aresteze.

Capelanis arată că pentru această crimă, Godzamanis, care a condus motocicleta, a primit de la autorități suma de 5 000 de drahme și cere invitarea a 25 de martori pentru confirmarea depozițiilor sale.

Din Salonic se anunță că, în urma noii depoziții, Curtea de apel din acest oraș a prezentat tribunalului o cerere în vederea extinderii anchetei.

R. P. CHINEZĂ. — Studenți de la Institutul forestier, în timpul unei experiențe efectuate în cadru natural

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii",